

знаемъ много разказчета, въ които се разказва за самоотвержената любовъ на майката къмъ рожбитѣ ѝ. Щомъ като тя ни обича, трѣбва и ние да я обичаме съ цѣлото си сърдце, трѣбва да се стремимъ да ѝ доставяме радости, да бждемъ внимателни къмъ нея и да следваме нейнитѣ съвети.

Мили деца,

Когато ние чествуваме деня на майката, ние изразяваме нашата синовна признателностъ къмъ онази, която ни е дарила животъ, която ни е отгледала и възпитала. Но да не помисли нѣкое отъ васъ, че само на 7 априлъ трѣбва да обичаме майка си — не, ние сме задължени винаги и непрекъснато да я обичаме, а на деня на майката тържествено и открито да изявимъ голѣмата си почитъ, каквато майката заслужава. Нека съ дълбока признателностъ се поклонимъ предъ святия образъ на майката!

ХРИСТО НЕДѢЛКОВЪ

Рано пролѣтъта повика
срамежливата иглика —
тя съ листата си потрепна,
че ѝ пролѣтъта нашепна:

— Бързай, бързай, мило цвѣте,
да укичишъ вредъ полето,
че ще дойдатъ пакъ децата
да играятъ изъ тревата.

Ще запѣятъ, ще завикатъ:
— Наберете си иглика, —
тя е дребно, свидно цвѣте,
най-допада на сърдцето!

ГЕОРГИ КАРАИВАНОВЪ